

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Parallela Geographiae Veteris Et Novae

Briet, Philippe

Parisiis, 1649

§. 3. De Danubio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13167

fidibus intenduntur, *Strabo*. Ter tantum in vitam lauantur Dardani post partum, cum nuptias ineunt, & cum mortem obierunt, *Ælianus cap. 1. lib. 4. variarum*. Cum Scordiscis iuncti Macedoniam, & Græciam depopulati sunt, immo & Delphicum templum Apollinis inuaserunt, unde cum damno repulsi sunt. Cum eos inuadere cogitaret Lucius Scipio, auro corruptus fœdus cum eis pepigit, unde initium bellorum ciuilium credit exortum esse *Appianus in Illyricis*.

N V M. 4. Scythæ in inferiori Mœsiâ collocantur, quam Iordanes *Minorem Scythiam*, Zosimus *Scythiam Thracensem*, Plutarchus *Scythiam Ponticam* dixere, ut & eius incolas, *Celto-Scythas*. Ab Homero dici videntur *Διγαίοτατοι*, & Ephorus tradit ex eâ gente natum Anacharsidem. Idem Homerus *εὐρύμυς* appellauit, qui omnia habeant communia, etiam liberos, & vxores, præter gladium & poculum. Erant præterea simplices, ac minimè fraudulentæ, ideoque fortè dicti *ἄλιοι*, sed à vicinis deprauati sunt nonnihil. Hæc *Strabo lib. 7*. At *Plinius lib. 4. cap. 11*. innuit hos Scythas Arotæres dictos esse: videlicet quia terram arabant contra aliorum Scytharum viuendi rationem.

N V M. 5. Iazyges Metanastæ origine sunt Sarmatæ, ut ostendimus in Sarmatiâ: qui cum eam occupassent regionem, & patrium seruarent morem, ut curribus impositi nouas subinde mutarent sedes, dicti sunt *Μετανοῦντες*, hoc est *domicilia mutantæ*, seu *habitationem*: & eorum vestigia remanent in regiunculâ Transylvaniæ quæ adhuc *Ias*, vel *Iazaph* appellatur. *Iazis* etiam ab Ouidio dicitur in singulari 4. de Ponto.

§. 3. De Danubio.

N V M. 1. Nomen.

PRIMUM dictus est Seythicâ lingua *Ματοας*, que vox *ἄσπις* *innocentium* sonat, quod sine periculo transmitteretur: sed cum semel in eo cladè accepissent Barbari homines cum *Δάσκιω*, seu *Δάσκιω* appellarunt: certè τὸ *Δάσκιος* ex Plutarcho apud Macedonas *Mortem* sonat. Cato in originibus dictum esse vult à Danis qui iidem sunt cum Dacis: alij recentiores metathesi *Danouim* pro *Abnouim*, ab monte Abnobâ Germaniæ unde existit: alij denique à voce Saxonica *Tonau*, seu *Sonitu*.

NUM. 2. Mutatio nominis.

POSTEA QUAM longius decurrit nomen amittit suum, & vocatur *Ister*, vel ab Istro Rege ut vult *Berosus*: vel à Regione Istriâ supra Thraciam quam præterlabitur, ut vult *Solini interpret*, vel denique Bessorum lingua sic appellatur *Ister*, qui antea Danubius: communiter à Poëris *Binominis* dicitur.

Sed ubi hæc variet nomina, non est levis difficultas, qua de re video antiquos in 4. sententias esse distractos.

1. est Strabonis, qui catarractas Danubij facere hanc nominum variationem asserit: sed lapsus est cum eas inter Dacos & Geras collocavit, cum Budam usque in Danubio nullæ catarractæ sint, quod falsò credidit Niger. Itaque recurrendum Straboni ad eas quæ infra Lintium Austriacum videntur quæ à Suidâ descriptæ sunt in voce, *Catarractæ*.

2. opinio est Ptolemæi qui ab vrbe Axio, seu Axiopoli ad Euxinum, Istrum vocari ait.

3. Plinij dici Istrum ubi primùm Illyricum attigit: sed ubi gentium porrò? certè si Illyricum sumatur, quatenus non includit Noricum, Plinius cum Strabone sentit; si Illyricum strictè sumatur, Appiano adstipulatur.

4. denique est Appiani, qui Danubium credit Istrum appellari ubi Sauum recepit, certè Sauus in eum tanto imperu ruit ad Belgradam, ut eum sorbere videatur.

NUM. 3. Ostia.

OSTIA item vario numero à scriptoribus proferuntur.

Prima opinio, ei quinque ostia tribuit: ita Arrianus in Periplo Euxini, & lib. 1. & 8. Exp. Alex. Herodo. lib. 4. Ephorus, Eratosthenes apud Strabonem, Claudianus

Thracia quinque vadis Istrum vocat.

Auuenus idem quoque sentit.

Secunda opinio, sex; ita Plinius, Tacitus, Ptolemæus.

Tertia opinio denique, septem: sic Strabo, Amm. Marcel. Solinus, Mela, Ouid. qui ideo eum septemplex dixit.

Nomina autem tantùm sex illa referuntur, à variis auctoribus, progrediendo à meridie in Septentrionem.

	AM. MAR. CELLIN.		PLINII.		P TOLEMÆI.
1	Sacrum	1	Peuce seu Sacrum	1	Sacrum seu Peuce
2	Naracu- stoma	2	Naraco- stoma	2	Inariacium
3	Calousto- ma	3	Calosto- ma	3	Pulchrum ostiū seu Calon
4	Pseudo- stoma	4	Pseudo- stoma	4	Pseudostomon
5	Boreou- stoma	5	Boreosto- ma	5	Boreum ostium
6	Schenosto- ma	6	Spiro- stoma.	6	Thiagola.
7	Nigrum & palustri specie.		Plinius & Ptolemæus sex tantum admittunt.		

DA- CIA	LATE SVM- PTA.	MYSIA	DACIA	}	DACIA RIPENSIS.
			VERA		DACIA MEDITERRANEA.
					DACIA ALPESTRIS.
		IAZYGES- METANASTÆ	}	PARS BOREALIS.	
				PARS AVSTRALIS.	
			}	SVPE- RIOR	DARDANI. TIMACHI. TRICORNESI. MYSI.
				INFE- RIOR	TRIBALLI. SCYTHÆ. CELEGERRÆ.

